

ZARZĄDZENIE

Dnia 15 stycznia 2025 r.

1. na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływanej jako u.s.p., odmówić przyjęcia wniosku w zakresie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w D., złożonego przez M. B. z uwagi na fakt, iż ww. nie wykazał, że jest stroną postępowania karnego;

2. odpis zarządzenia doręczyć M. B. wraz z pouczeniem, że na zarządzenie przysługuje zażalenie do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 29 listopada 2024 r., sygn. akt I ZI 72/24 (k. 5), wezwano wnioskodawcę M. B. do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 19 listopada 2024 r. o udzielenie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w D. poprzez złożenie wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata bądź radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, stosownie do art. 80 § 2a u.s.p., a także o przesłanie odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony. Jednocześnie pouczone ww., iż wskazane braki formalne powinny być uzupełnione w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zarządzenia, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

M. B. odpis zarządzenia odebrał w dniu 16 grudnia 2024 r. (k. 11) i nie uzupełnił wymienionych braków formalnych w terminie. Jak wynika z akt o sygn. II

L.Dz. 82/24 będąc wezwanym zarządzeniem z dnia 23 października 2024 r. przez Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w D. do uzupełnienia braku formalnego subsydiarnego aktu oskarżenia, złożonego do wskazanego sądu w dniu 4 października 2024 r., w zawitym terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia, pod rygorem uznania go za bezskuteczny (k. 19), również nie uzupełnił wskazanego braku formalnego w terminie, choć odpis przedmiotowego zarządzenia odebrał w dniu 12 listopada 2024 r. (k. 21). W dniu 19 listopada 2024 r. nadesłał ponownie subsydiarny akt oskarżenia podpisany przez siebie (k.22 - 24).

W przedstawionych realiach należy zatem stwierdzić, że M. B., składający wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w D., nie wykazał, iż posiada status strony, to jest oskarżyciela prywatnego lub oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego, w sprawie przeciwko SSR X.Y. posiadającej immunitet formalny, a tylko taki status uprawniałby M. B. do złożenia wniosku o wydanie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej (tzw. uchylenie immunitetu formalnego sędziego) i jego popierania.

Wykładnia językowa art. 13 k.p.k. nie pozostawia wątpliwości, że podmiot, który dąży do uzyskania zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, co do której ustawa wymaga takiego zezwolenia, musi posiadać status oskarżyciela. Status taki np. prokuratorowi przysługuje z mocy ustawy, co wynika z art. 45 § 1 k.p.k., zaś w zakresie innych podmiotów, warunkiem jego uzyskania jest dokonanie czynności procesowej, jaką jest wniesienie aktu oskarżenia. Skutkiem wniesienia aktu oskarżenia jest zawisłość sprawy karnej przed określonym sądem powszechnym, z powodu oskarżenia przez określony podmiot – oskarżyciela prywatnego lub subsydiarnego. Przepisy dotyczące aktu oskarżenia, przewidziane zarówno dla skargi prywatnej (art. 487 k.p.k.), jak i subsydiarnej (art. 55 § 1 k.p.k. w zw. z art. 332 i art. 333 § 1 k.p.k.), przewidują określone wymogi formalne, których spełnienie przez oskarżyciela pozwala dopiero na stwierdzenie, jakie zachowanie objęte jest skargą zasadniczą i jaka jest jego podstawa dowodowa. Jak wynika z danych znajdujących się w aktach, akt oskarżenia spełniający wymogi przewidziane we wskazanych przepisach, nie został skierowany przeciwko wymienionej we wniosku sędzi.

Należy zauważyć też, że stosownie do art. 80 § 2a u.s.p., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeśli nie pochodzi od prokuratora, winien być sporządzony i podpisany przez adwokata bądź radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, gdyż czynność ta objęta jest przymusem adwokacko - radcowskim. Tymczasem w niniejszej sprawie, wniosek dot. uchylecia immunitetu SSR X.Y. nie spełnia tych wymagań.

Powyższe okoliczności sprawiają, że wniosek M. B. z dnia 19 listopada 2024 r. o udzielenie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. - sędziego Sądu Rejonowego w D., nie mógł zostać przyjęty do rozpoznania. Dlatego też należało w myśl art. 80 § 2b u.s.p. odmówić jego przyjęcia.

Kierując się powyższym, zarządzono jak na wstępie.

ł.n

[a.ł]